

ind paa. Det er selve Reglen, jeg sigter til, selve den Regel, der vil komme til at gælde for Forbrugsforeningerne i Fremtiden, og som ganske vist vel ogsaa skulde træde i Kraft inden for et vist Tidrum for de bestaaende Forbrugsforeninger. Det er denne Regel, jeg sigter til, naar jeg siger, at jeg der ikke kan forstaa, hvorledes man kan udtale, at man gennem dem skulde træde Forbrugsforeningerne for nær. Det ærede Medlem for Bræstø Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) hævdede jo i høj Grad Friheden for Forbrugsforeningernes Virksomhed. Det er jo noget, som det ærede Medlem for saa vidt kan gøre med Rette, som Forbrugsforeningernes Virksomhed netop kun beror paa Friheden til overhovedet at udøve en Virksomhed, der ellers er Handel, men paa en saadan Maade, at den ikke bliver til Handel, til Næringsdrift. Saa snart den faar Karakteren af Næringsdrift, er det, at det Spørgsmaal med Rette kan rejses, om ikke Friheden saa bør indskrænkes. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg ingenlunde vil indrømme, at alle Forbrugsforeninger have holdt sig Idealet saa nær som muligt, tværtimod. Jeg tror, Forbrugsforeningerne mange Steder, og navnlig her paa Sjælland, ere gaaede saa vidt, at de, selv om de nu bestaa i Kraft af Lovgivningens Regler som ikke drivende Næringsdrift, i Virkeligheden ere meget nær ved at gøre det, naar Forholdet er dette, at de holde aaben Bod, hvorved forstaaes, at de indrette Butik ganske som andre handlende, filte med deres Varer og trække Kunder til sig og endelig ikke stille Betingelser for Kunders Optagelse, som ere strengere, end at enhver med største Væthed kan opfylde dem. Det er i Realiteten lidt vanskeligt at faa fat paa den Forskel, der er mellem egentlig Handelsdrift og de her omhandlede Forbrugsforeningers Virksomhed i Relation til Kunderne, og det er jo ganske særlig det, det egentlig kommer an paa, saa snart vi komme ind paa Spørgsmaalet om Ret til at fordele Brændevin; thi ville vi indskrænke Udgangen til at faa fat paa Brændevinen, er det for Kundernes Bedkommende ligegyldigt, om de faa Brændevinen fra et egentligt Handelssted eller fra en Forbrugsforening. Brændevinen vil gøre akkurat den samme Skade, enten det kommer fra det ene eller det andet Sted. Men i alle Tilfælde er det givet, at vil man gaa den Vej, som Regeringsforslaget har anvist paa sin Maade og som Flertallet i Udvalget har søgt at gennemføre paa sin Maade, nemlig at indskrænke Næringsdriften med Afsetning af Brændevin paa Landet, kan man ikke lade Forbrugsforeningerne beholde deres

Ret til at fordele Brændevin. Jeg er saa fuldstændig enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen), naar han udtalte, at man virkelig kommer i Strid med sig selv, naar man siger, at i den og den Kommune maa der ikke være mere end det og det Antal Brændevinshandlere, og samtidig siger, at af Forbrugsforeninger kunne vi have lige saa mange, det skal være, blot at de vedkommende Sogneraad ere enige om, at de og de Forbrugsforeninger skulde have Lov til at handle med Brændevin, — om Forlæbelse, naar jeg siger handle med Brændevin, begaar jeg den samme Fejl som det ærede Medlem for Bræstø Amts 2den Valgkreds, som ellers var saa korrekt, gjorde sig skyldig i, da han talte om, at Forbrugsforeningerne kom til at lukke deres Udsalgssteder. Vi kunne jo forstaa os begge to. Dette Forbud med Hensyn til Forbrugsforeningernes Virksomhed tror jeg er en ligesom Betingelse for overhovedet at faa noget ud af Lovforslaget. Hvis man fra Landets Side ikke er villig til at bringe dette Offer og altsaa give Afkald paa denne Ret for Forbrugsforeningerne for derigennem at skabe et virkeligt Gode med Hensyn til Beværtning og Handel med Brændevin, tror jeg, man ligesaa gerne kan lade være med at forhandle dette Spørgsmaal. Hvad Overgangsbestemmelserne angaar, har det ærede Udvalgs Flertal foreslaaet forskellige Forandringer, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Det er jo Bestemmelser, der væsentlig ville komme til at afhænge af, hvorledes Lovens øvrige Bestemmelser komme til at lyde. Jeg skal henvise til, at naar det ærede Udvalgs Flertal med Hensyn til Vedtægterne gaar saa vidt, at man under Vedtægter vil inddrage Handel med Brændevin, Vin og Skattepligtigt Øl, tror jeg, at der maa en Overgangsbestemmelse ind, som søger nærmere at regulere Forholdet for den store Masse handlendes Bedkommende, som nu sidde med en Afkomst til at forhandle Brændevin og navnlig da Skattepligtigt Øl, men som ikke benytte den. Skulle de beholde Afkomsten for al Fremtid, vil det være meget længe, inden man kan komme igennem med Vedtægter og kan skabe et praktisk Resultat ud af den Bestemmelse, som det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet. Over for det Mindretal, der vil gaa til at hævde en Frihed i Retten til at udøve Beværtning og Handel med spirituøse Drikke, altsaa som vil gaa til en Forandring, som vilde være en Tilbagegang fra det, vi nu have, skal jeg ikke udtale mig udførligt. Det vil være klart for det ærede Mindretal, at det